CORABIA LUI BOULOGNE ÎN DERIVĂ ?

Intrecută de irlandezi în preliminariile C.M., pe Dalymount Park, din Dublin, unde gazdele nu mai ciştigaseră de şase ani, învinsă recent, la Paris, de Portugalia (1—2), reprezentativa Franceză condusă de **Georges Boulogne** pare tot mai mult o corabie în derivă, atacată pretutindeni de valurile... criticii!

Cu excepţia lui **„France Football"**, care păstrează un ton îndeobşte temperat, recunoscînd meritele — mai vechi sau mai noi — ale selecţionerului, restul presei franceze s-a aruncat asupra lui Boulogne cu o mînie, de data aceasta făţişă, partida pierdută la 3 martie, în faţa Portugaliei, părînd să fie picătura care a umplut paharul răbdării.

Dar, mai bine să-i lăsăm pe confraţii de la **„But"** să-şi spună cuvîntul, citînd din numărul din 6 martie al ziarului:

„Este enervant să vezi fotbalul nostru redus doar la atît. Niciodată nu se va repeta suficient: cu Georges Boulogne nici un fel de progres nu este posibil pentru echipa Franţei, devenită victimă a unui sistem de joc absurd (...) Georges Boulogne se înşeală, dar continuă. Maniera în care a jucat echipa Franţei contra Portugaliei demonstrează acest fapt o dată în plus"

Aproape cu aceleaşi cuvinte este scris comentariul dedicat partidei **în „France Soir"**.

...„Aşa ceva declara Georges Boulogne... (...) Eroare capitală. Eroare fundamentală. Eroare dramatică, căci plecînd de la judecăţi de acest gen, Georges Boulogne, omul care prezidează singur, absolut singur, destinele echipei Franţei, a ajuns să construiască o întreagă politică bazată pe doctrina rezultatului cu orice preţ. Obţinut pe orice cale... Georges Boulogne se înşeală".

„L'Echipe" găzduieşte opiniile unor personalităţi de prim rang din fotbalul francez. Spicuim :

Raymond Kopa: „Cînd va trece cuiva prin cap că trebuie pregătit şi ceva nou? Un astfel de meci amical era o bună ocazie, dar nu s-a făcut nimic. Sîntem cu totul dezamăgiţi de această echipă a Franţei".

Just Fontaine: „E un adevărat miracol că Molitor a putut marca un gol. N-am avut nici un fel de atac".

Albert Batteux: „Nu este nici locul şi nici momentul ca această echipă să poată progresa".

Mai tranşant şi poate mai violent decît de obicei, **Francis Le Goulven** scrie în **„Miroir du Football"**:

„Dacă Boulogne va rămîne pe loc şi după noua eliminare din C.M. — care este de aşteptat, mai ales că învingătorul meciului U.R.S.S. — Franţa va întîlni pe cel al confruntării Peru — Chile — situaţia ve deveni foarte gravă pentru fotbalul francez care riscă să se contamineze la toate nivelele. Riscă să vadă această lungă noapte prelungită încă mult timp peste stadioanele goale, căci portughezii nu vor veni în fiecare duminică".

Avînd drept la replică, selecţionerul **Boulogne** (lăsînd de-o parte patima colegilor francezi şi recunoscînd justeţea cifrelor, trebuie să scriem că, în cei patru ani de cînd o dirijează, **Georges Boulogne** n-a calificat niciodată echipa Franţei în vreo competiţie oficială şi, probabil, n-o va califica nici pentru C.M. din 1974, operaţie pentru care ar avea nevoie de o victorie la Moscova) declară:

„Meciul (n.r. cu Portugalia) **a confirmat posibilităţile şi limitele echipei noastre (...) A apărut evident că rutina internaţională lipseşte încă jucătorilor francezi. Este vorba de o practică şi o experienţă care nu se ciştigă decît prin exerciţiu şi în timp. Trebuie să continuăm, să ameliorăm, să perseverăm".**

Pînă cînd? — se întreabă, agasaţi, inamicii ideilor lui **Boulogne**, făcînd o socoteală dintre cele mai simple: excluzîndu-l pe **Eusebio**, fotbalist de superclasă, portughezii au venit la Paris cu trei debutanţi, şi-apoi, **Humberto** — 20 de selecţionări, **Henrique** — 11, **Adolfo** — 11, **Toni** — 12, **Artur** — 9, **Nene** — 10, etc. iar în tabăra franceză, **Carnus** — 34, **Lech** — 33, **Michel** — 33, **Bereta** — 28, **Revelli** — 23, **Rostagni** — 22 şi aşa mai departe...

Quod erat demonstrandum.

O fotografie-amintire. Iată-i în Suedia, în 1958, cînd Franţa s-a clasat pe locul al III-lea, pe antrenorul Batteux, şi una din piesele de rezistenţă ale echipei sale, Raymond Kopa. O, tempora !...

Carnet extern

REGULARITATEA LUI AJAX

O situaţie globală a participanţilor în Cupa campionilor europeni, prezentată cu puţin timp în urmă, a restabilit sau a refăcut în minţile noastre marile trasee din această competiţie dominată încă — la acest capitol, al satisticii, — de Real Madrid. *Cu cele şase cupe cucerite, cu 63 de victorii, 13 egalităţi şi 25 înfrîngeri, clubul din Madrid continuă să prezideze tabloul. Dar comentatorii au stăruit mai mult asupra avansării ritmice a echipei care străluceşte în actuala perioadă fotbalistică ; sigur că ştiţi despre cine e vorba (şi titlul ne trădează...)* Ajax.

Tabloul prezenţelor formaţiei antrenată actualmente de Ştefan Covaci *în marea întrecere a laureatelor europene punctează, mai bine decît orice alt comentariu, ritmul de avansare pe scara performanţei a acestei formaţii ajunsă astăzi în vîrful piramidei.* Ajax *debuta în ediţia 1957/1958 printr-un dublu succes în faţa lui* Chemie Leipzig, *pentru ca, în al doilea tur,* Vasas Budapesta *să o elimine fără drept de apel (2—2 şi 0—4). După o pauză de trei ediţii, olandezii au iarăşi o apariţie, mai scurtă de data aceasta, fiind scoşi din cursă din primul tur (autoare, formaţia daneză Frederikstad). Apoi,* Ajax, *dispare cinci ani din competiţia campionilor. Cînd va reveni, va începe marele său urcuş. În ediţia 1966—67 va elimina pe* Beşiktas *şi* Liverpool *dar va sucomba în faţa lui* Dukla ; *anul următor capotează în faţa lui* Real. *Vine însă ediţia deplinei exprimări — calificarea în finală — unde pierde cu 1—4 în faţa lui* A.C. Milan. *Şi — apoi, cele două cupe, ciştigate consecutiv, finalele prezentînd şi simetrie de scor : 2—0 cu* Panathinaikos, *2—0 cu* Internazionale. *Acum, Cruyff et. co se află la... 180 de minute de a treia finală.*

Sigur că, în asemenea condiţii, bilanţul C.C.E. al campioanei olandeze apare excelent: la Amsterdam ea a pierdut un singur meci, a ciştigat şasesprezece şi a terminat de patru ori la egalitate ; în deplasare a învins de opt ori, a fost învinsă de şapte ori şi a terminat la egalitate de cinci ori ; în sfîrşit, pe teren neutru, Ajax a realizat trei victorii şi a fost învinsă o dată. Alf Ramsey, *care semnează în „La Gazzetta dello Sport" din Milano un larg şi elogios comentariu asupra prezenţelor „unsprezecelui" olandez în competiţia nr. 1 a cluburilor europene, spune, printre altele :* „...Ajax reprezintă un caz de seriozitate şi voinţă. Un caz al campioanei care nu se topeşte în propria-i mulţumire după primul mare scuces. În această cursă contra autosatisfacţiei, rolul antrenorului român, Ştefan Covaci, apare ca determinant."

Eftimie IONESCU

RÎNDURI DE LA TITUS OZON

Ne-a scris TITUS OZON. O nouă epistolă de la fostul „secund" al naţionalei, aflat, acum, pentru un angajament ca antrenor, în Libia. O epistolă nu prea lungă din care spicuim, cîteva paragrafe:

„Paralel cu activitatea de antrenor al echipei naţionale, al cărei program a fost foarte sărac pînă de curînd, mă ocup de o formaţie de club, AHLI Tripoli, care activează în prima divizie. Colegul meu, Oaidă, pregăteşte şi el o echipă cu acelaşi nume Ahli, dar din... Bengazi. Campionatul, care se desfăşoară cu participarea a 11 echipe, a început la 25 decembrie, pînă în momentul în care aştern pe hîrtie aceste rînduri disputîndu-se şapte etape. AHLI Tripoli a repurtat cinci victorii şi două „nule", ceea ce îmi permite să sper, în continuare, la obţinerea titlului"...

...„Am ciştigat, relativ repede, simpatia şi aprecierile jucătorilor mei, care au fost impresionaţi de execuţiile tehnice cu care exemplific la antrenamente multe din lucrurile predate în lecţiile teoretice. De fapt, fotbaliştii libieni sînt foarte talentaţi, ei reuşesc să se descurce destul de bine în ceea ce priveşte controlul balonului, ceva mai greu mi-a fost să-i determin... să fie punctuali la antrenamente şi să admită că şi partea de pregătire fizică este absolut necesară"...

...„Din acest an, mai precis din luna august, echipa selecţionată a Libiei va avea o activitate mai consistentă, participînd, printre alte competiţii, şi la o Cupă zonală interreprezentative. În vederea acestei întreceri, programul a şi fost întocmit. Jucătorii vizaţi pentru un loc în echipa naţională participă la antrenamente săptămînale. Sper să realizez, într-un timp relativ scurt, o bună omogenizare şi o corectă aplicare a ideii de joc pe care o preconizez"...

...„Prin intermediul ziarului „Sportul" şi al revistei „Fotbal", publicaţii pe care le aştept de fiecare dată cu nerăbdare, reuşesc să fiu la curent cu activitatea sportivă, în general, şi fotbalistică, în special, din ţara noastră. Urmăresc, firesc, cu interes modul cum decurge întrecerea în campionatul Diviziei A, precum şi activitatea tricolorilor cărora le doresc mult succes în tentativa lor de calificarea în turneul final al campionatului mondial".

CONVORBIRE CU DON REVIE CELEBRUL ANTRENOR AL ECHIPEI LEEDS UNITED

„NU CRED ÎN SUCCESUL UNUI CAMPIONAT EUROPEAN INTER-CLUBURI"

• Jucătorii englezi ştiu să respecte „regula jocului" • Un meci la mai puţin de trei zile • ...„30 000 de spectatori la un meci televizat în direct !"

Englezul **Donald Revie** este fără îndoială una dintre figurile marcante ale fotbalului european. Fostul jucător al lui Manchester United şi al selecţioantei Angliei (unde a evoluat de şapte ori, în cinci dintre ocazii — în virtutea numărului care-i era încredinţat, 8 pe tricou — imediat lîngă celebra extremă dreaptă a timpului, **Stanley Matthews**), concurează cu şanse la neoficialul titlu de **„cel mai productiv manager englez"**. În 1961, cînd a devenit managerul general al lui **Leeds United, Don Revie** avea să aducă cu el parcă o scînteie, care a izbutit, odată cu trecerea anilor, să aducă echipa din Leeds între cele mai mari cluburi din lume. Timp de 10 ani, Leeds a obţinut succese unul după altul, pe care nu o să le înşiruim din nou aici, pentru că ar ocupa un spaţiu prea mare. Vom aminti doar că, în momentul de faţă, Leeds United se află angrenată într-o luptă pe trei fronturi — şi nu este prima dată ! — putînd deci ciştiga campionatul şi Cupa Angliei, ca şi Cupa cupelor... În această din urmă competiţie, sorţii au hotărît să-i aducă în faţă pe Rapid. Prezent la Bucureşti în fruntea unei adevărate selecţionate britanice, **Don Revie** ne-a acordat cu amabilitate un interviu în care, aşa cum ne-am angajat, s-a discutat cît mai puţin despre meciul propriu-zis.

— Aţi venit la Bucureşti cu un avans de punctе care vă scutea de orice griji. Şi totuşi, aşa cum aţi promis înainte de meci, aţi jucat şi aţi ciştigat din nou. Cu bucuria victoriei etalată din plin ! Spuneţi-ne, ce face ca jucătorul englez să aibă o atît de neasemuită plăcere de a juca, indiferent de meci, de scor, de timp sau de numărul de spectatori ?

— Există, e adevărat, în lume — şi în Anglia de asemenea — destui jucători care joacă în special pentru avantaje materiale. Asta pentru mine este foarte grav. Dar, am o experienţă care-mi dă curajul să susţin că aceştia se elimină încet-încet singuri. Adevăratul jucător englez, deşi joacă întotdeauna „la ciştig" ştie să o facă prin mijloace cinstite, **de fotbal.** Victoria sa este mult mai gustată, în acest fel. Bineînţeles că el acceptă şi înfrîngerea la fel de bine, ea face parte **din regula jocului,** pe care noi englezii am ştiut mereu să o respectăm cum se cuvine. Dar, o dată ce sînt angajaţi la o dispută, dau tot ce le stă în putinţă. Apoi, pot să şi piardă — sînt însă cu cugetul împăcat !

— Dacă sînteţi amabil, încercaţi să sintetizaţi în cîteva cuvinte ce înseamnă un club englez de fotbal. Care ar fi principalele sale linii organizatorice ?

— La Leeds există **preşedintele,** cel care a investit sume de bani pentru respectivul club. Apoi, **cinci directori,** care alcătuiesc personalul financiar al clubului. Urmează **secretarul clubului** — dl. Archie, aici de faţă — şi apoi, eu managerul general, care mă ocup cu supervizarea tuturor problemelor legate de instruire şi antrenament. Apoi, cei patru **antrenori** — doi la echipa I şi cîte unul pentru cea secundă şi cea de juniori. Ultimul din această listă, dar nu mai puţin important, este **asistentul-manager,** care este în acelaşi timp şi **„chief-scout",** şeful acelor renumiţi **„scouts"-cercetaşi din fotbalul englez.** Asistentul-manager are, printre alte sarcini, şi pe aceea de a organiza sistemul de **„cercetaşi"** (căutători de talente), care caută pentru noi cei mai promiţători dintre băieţii de şcoală. Avem 30 de **„cercetaşi",** răspîndiţi prin întreaga Marea Britanie, în Irlanda, în Scoţia, la Newcastle, Birmingham, Londra etc. În fiecare vacanţă şcolară, toţi sînt obligaţi să trimită la Leeds cîte 2—3 tineri, pentru trial, iar dacă vreunul dintre aceştia — în urma verificărilor — corespunde, va rămîne în echipele noastre. Prin acest sistem Leeds l-a ciştigat, amintesc dintre titulari, pe Harvey, Reaney, Hunter, Madeley, Lorimer, Gray, Bremner, iar dintre ceilalţi pe J. Charlton, Bates, Cooper etc...

— Se joacă prea multe meciuri în Anglia ?

— Mult prea multe ! În ultimii nouă ani am jucat mereu cel puţin 60 de partide pe sezon. Anul acesta, dacă vom continua succesele în cele trei competiţii în care sîntem angajaţi, vom juca probabil aproape 70 de meciuri ! În ultimele şapte săptămîni am jucat 19 meciuri. Ştiţi ce înseamnă asta ? Un meci la fiecare 2,71 zile, mai puţin de trei zile deci... Cel mai adesea, fiecare săptămînă, are jocuri miercuri-sîmbătă, apoi iar miercuri — sîmbătă, etc., etc.

— Ce părere aveţi despre noile propuneri cu privire la înfiinţarea unui campionat european interecluburi?

— Nu cred că ar merita oboseala ! Pentru noi, englezii, cel puţin, nu este o idee surîzătoare. Campionatul englez este cel mai greu de jucat — şi de ciştigat — din lume, cred că sînteţi de acord cu acest punct de vedere. De altfel, cum Leeds şi-a propus obţinerea măcar a unui singur trofeu major anul acesta, trebuie să spun că bucuria cea mai mare ar aduce-o ciştigarea campionatului, aici este testul cel mai edificator al valorii unei echipe. Anglia ţine prea mult la „Liga" sa pentru a încuviinţa vreunuia dintre cluburile sale să participe la altă competiţie sub formă de campionat ! De altfel, cred că după 2—3 ani spectatorii s-ar plictisi şi s-ar întoarce din nou la competiţia internă.

— Cred că am putea discuta aşa încă ore întregi ! Există o reală problemă a scăderii numărului de spectatori în Anglia ?

— Este o problemă nu numai reală, dar şi foarte serioasă. Din fericire, cei aproape 2 000 000 de spectatori mai puţini ai sezonului actual afectează în special conturile echipelor din diviziile a II-a, a III-a şi a IV-a. Deocamdată, cei puţin...

— Care jucător din Marea Britanie v-ar plăcea să activeze în echipa dv., Leeds United ?

— Nici unul ! Îmi place să cred că am alcătuit o echipă care nu are nevoie de retuşări. La Bucureşti, nu uitaţi, au lipsit trei titulari !

— Care credeţi că va fi ciştigătoarea turneului final al C.M. din 1974 ?

— E greu de spus de pe acum. Favoritele mele sînt însă, în ordine, selecţionatele R. F. Germania, Argentinei, Angliei şi Braziliei.

— În încheiere, ce părere aveţi despre fotbalul românesc ?

— Mi-e destul de greu să mă pronunţ. Ca majoritatea oamenilor de fotbal din Anglia, am făcut cunoştinţă cu echipele româneşti mai întîi prin intermediul micului ecran, vizionînd transmisiile de la C.M. din Mexic. Pentru toată lumea, deci şi pentru mine, selecţionata română a fost o surpriză plăcută, poate doar prea puţin ofensivă. Apoi, mi-au plăcut ultimele 15—20 de minute ale jocului cu Rapid de la Leeds, cînd echipa bucureşteană a ieşit la joc şi meciul a devenit mult mai frumos ! Şi, mai ales, faptul că, spre surprinderea mea, au fost aproape 30 000 de spectatori pe stadionul Republicii, la un meci televizat în direct. Asta în Anglia se întîmplă mai rar...

Dumitru GRAUR